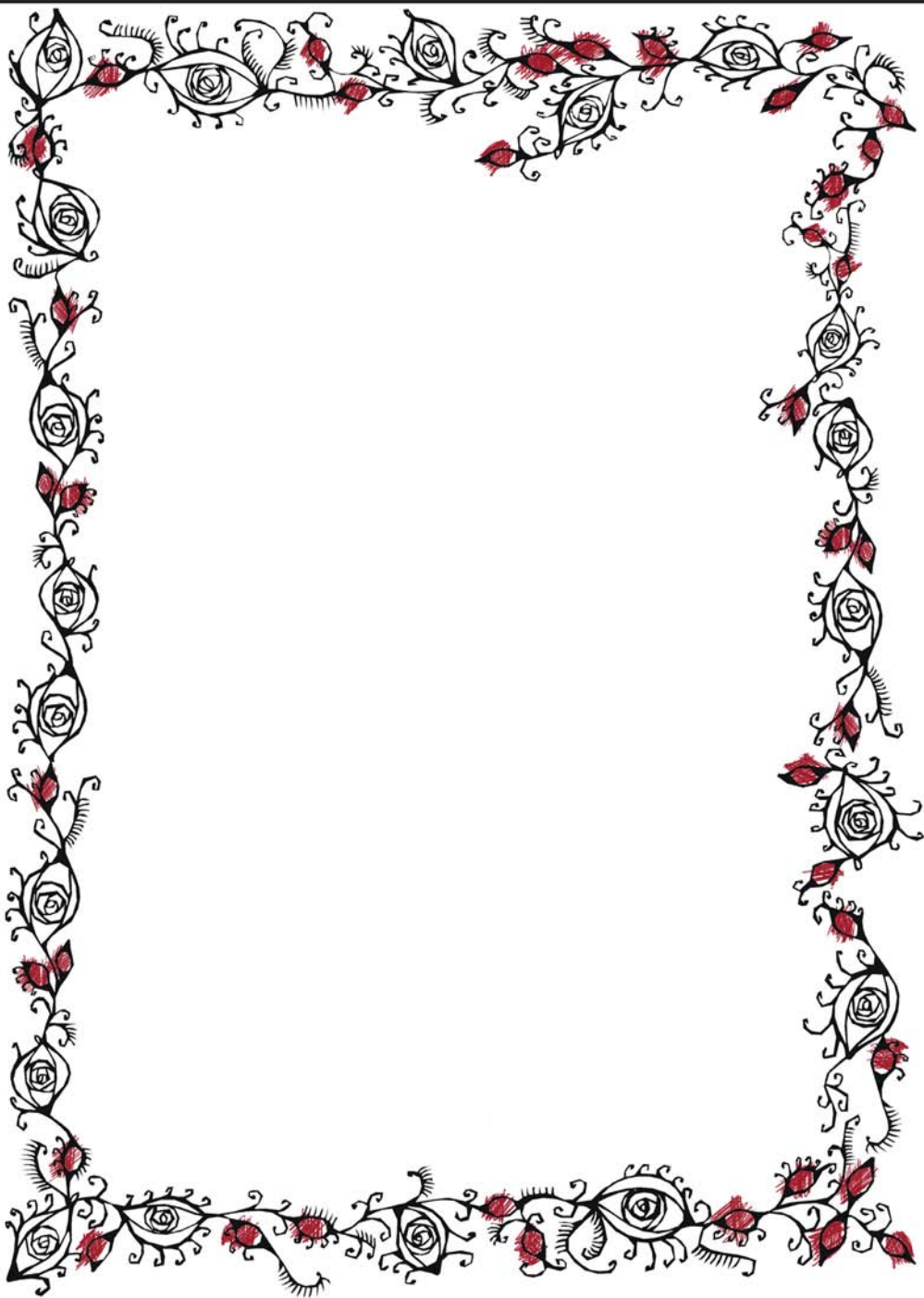


The background of the entire cover is a dense, repeating pattern of stylized eyes and red leaves. The eyes are drawn with black outlines and have a spiral pattern in the iris. The leaves are small, pointed, and colored in a vibrant red. The overall background color is a muted teal or seafoam green. The text is overlaid on this pattern.

LÍDIA PUJOL

El Samant
de Lilith





1

Lídia Pujol Els amants de Lilith

Lídia Pujol ens ofereix, a *Els amants de Lilith*, una nit de música en la qual ella donarà veu a moltes dones que, segles enrere, van estimar, que van anar més enllà dels límits de la raó... i que van deixar una història per a la llegenda, recollida a la tradició popular. Un concert que suposa una ocasió única de descobrir una tradició oral, la nostra, carregada de sorpreses i d'històries extraordinàries..

«*Els amants de Lilith* té el seu origen en un viatge fet per pobles de Catalunya, València i Mallorca a la recerca de cançons populars de transmissió oral. Peces que eren, que són a punt de caure en l'oblit. I el que va començar com una mena d'investigació sobre el nostre patrimoni oral va acabar esdevenint una veritable sorpresa: aquelles senyores grans, d'expressió severa, m'ensenyaven unes cançons terribles, extraordinàries. Cançons d'abusos, d'incests, d'assassinats, de violència de gènere. Cançons que parlen d'esdeveniments que llegim, encara avui, cada dia als diaris.

»Llum i fosc, vida i mort... els extrems són dues cares de la mateixa moneda.*Els amants de Lilith* parla de dones. Dones ultratjades i dones que ultratgen; dones que estimen fins la mort, i encara més enllà; dones poderoses i dones febles. Jo també sóc doble: sóc Lilith, la dona rebel que no es va voler sotmetre a Adam; i, a la vegada, sóc Eva, la dona feta a la mida de l'home. Oscil·lo entre la llum i la foscor.

»M'ha sorprès descobrir en la nostra tradició la foscor d'un poble tan assenyat i formal com el nostre.

»En aquestes històries retrobo una contundència expressiva que havia viscut en la meva àvia, i que va ser pentinada per la història en la generació següent, la de la meva mare»

Lídia Pujol

"Me ha encantado la voz de Lídia. Su voz y su repertorio. Todos los casos que canta los tengo en mí consulta en este momento".

Inma Puig (Psicòloga)

Sobre Els amants de Lilith

Durant els anys 2003, 2004 i 2005 vaig participar en diverses formacions de música tradicional i seminaris arreu del territori de parla catalana, a la recerca d'un repertori de transmissió oral. De tota aquesta experiència vaig fer una selecció basant-me en una característica destacable del repertori tradicional català: la llibertat absoluta de l'individu.

Al llarg d'aquest recorregut pel territori català, de les Illes i de València, vaig conèixer persones que em van ensenyar diferents cançons populars en les quals es parlava senzillament i amb franquesa de la part més animal i fosca de l'ésser humà.

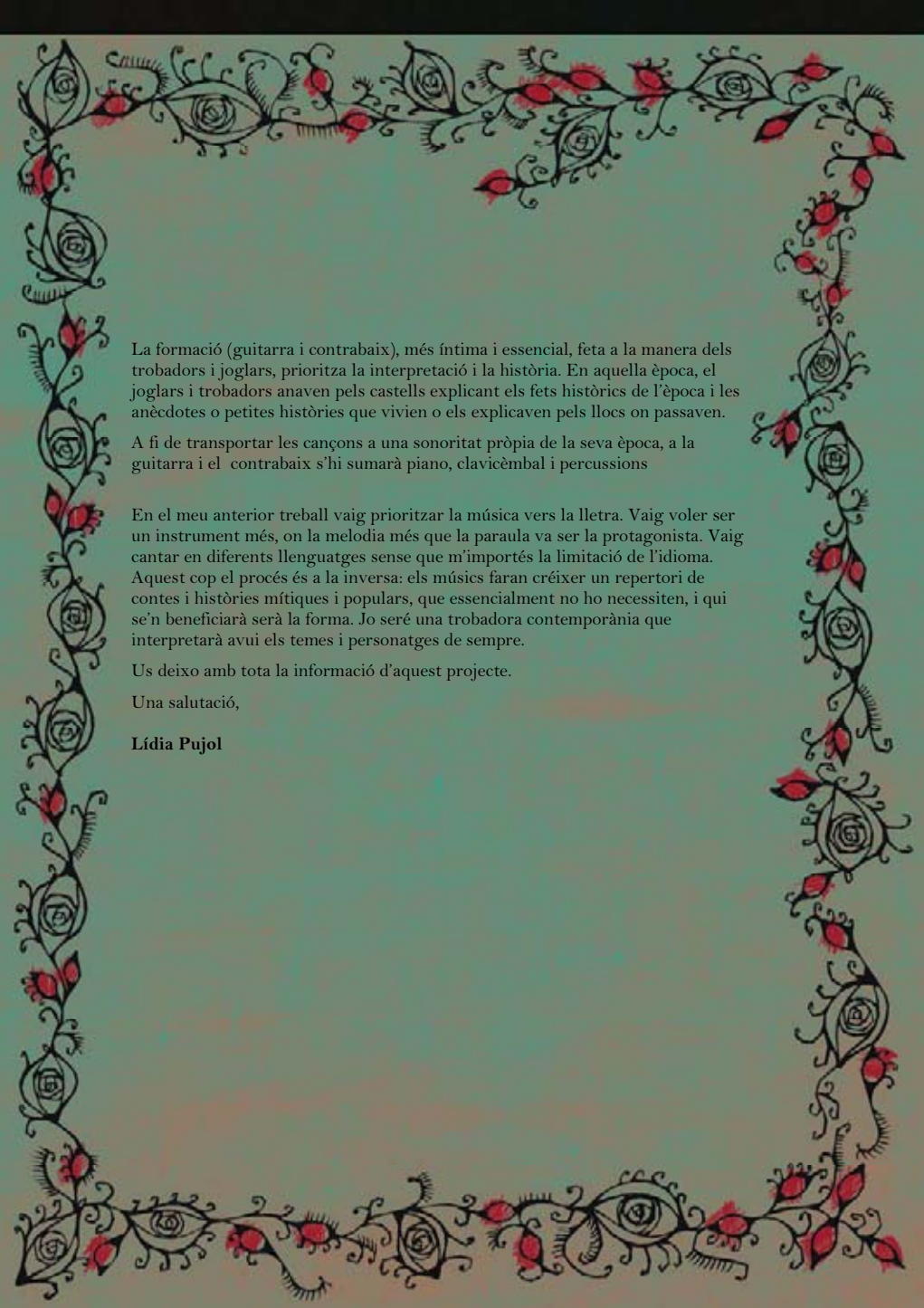
El que em va sorprendre va ser la falta de pudor a dir les coses pel seu nom, com si el contingut i la denúncia, més que la forma, fossin prioritats. Eren contes transmesos de pares a fills, contes senzills amb finals tràgics, dramàtics, sorprenents... Petits relats que atrapen i ensenyen allò que amaguem i temem.

Vaig començar a adonar-me de tot allò que som. La llum i la foscor són termes inseparables en essència.

En paral·lel, em van parlar sobre el mite de "Lilith". Lilith va ser la primera dona de la creació, feta del fang com l'home. Va ser anterior a Eva, feta de la costella de l'home. Vaig pensar que aquell mite es podia relacionar amb les històries que anava recopilant. I vaig començar a treballar cap a aquella direcció.

Parlo de dones còmplices, de germanes predilectes, de pares que escullen a una entre totes les seves filles, de mares geloses, d'amor fora del matrimoni, del desig, de la pèrdua... Les històries són llunyanes, però els temes ens són propers. Són històries en què els personatges es deixen endur per l'instin.

Aquest repertori té el denominador comú que tot són petits culebrotos que s'han d'explicar prioritzant la paraula sobre la música. Per això el punt de partida és la història i al qual s'hi afegeix amb mà cristallina la guitarra, per ressaltar la situació exposada i, en segon terme el contrabaix, per fixar un bon terra per on caminar-la.



La formació (guitarra i contrabaix), més íntima i essencial, feta a la manera dels trobadors i joglars, prioritza la interpretació i la història. En aquella època, el joglars i trobadors anaven pels castells explicant els fets històrics de l'època i les anècdotes o petites històries que vivien o els explicaven pels llocs on passaven.

A fi de transportar les cançons a una sonoritat pròpia de la seva època, a la guitarra i el contrabaix s'hi sumarà piano, clavicèmbal i percussions

En el meu anterior treball vaig prioritzar la música vers la lletra. Vaig voler ser un instrument més, on la melodia més que la paraula va ser la protagonista. Vaig cantar en diferents llenguatges sense que m'importés la limitació de l'idioma. Aquest cop el procés és a la inversa: els músics faran créixer un repertori de contes i històries mítiques i populars, que essencialment no ho necessiten, i qui se'n beneficiarà serà la forma. Jo seré una trobadora contemporània que interpretarà avui els temes i personatges de sempre.

Us deixo amb tota la informació d'aquest projecte.

Una salutació,

Lídia Pujol

Els amants de Lilith

Lídia Pujol

Músics

Veü Lídia Pujol
Guitarra Pau Figueres
Clavicèmbal, piano, acordió Dani Espasa
Contrabaix Miquel Àngel Cordero
Bateria i percussió Aleix Tobias

Direcció Lídia Pujol
Direcció musical Dani Espasa

Vestuari David Valls
Abric de pell Harbort Leather Design

Espectacle estrenat el 30/05/2007 al Teatre Nacional de Catalunya sota la producció executiva d'Inma Ibañez i amb el suport del Teatre Nacional de Catalunya i l'Institut Català de les Indústries Culturals

Els amants de Lilith Programa

1. L'enamorada desesperada
De com l'enamorada es fa estimar per força
 2. La Caterina
Dels copets o garrotades que rep la Caterina quan la seva sogra parla amb el seu marit
 3. La filla del rei
Del que li va fer la mare a la filla predilecta del pare
 4. La dama enganyada
Del poder, el sexe, la traïció i la venjança a Reus
 5. Una dona tota sola
De com una no són dos
 6. L'amèlia
De per què l'amèlia va canviar el seu testament
 7. La comtessa de dia
Del desfici inclement que sentia la comtessa per fer seu el cavaller en lloc del marit
 8. L'ànima en pena del comte Arnau
De com l'amor no era sant, o de la nosa que li feien al comte aquells cordons ben nuats
 9. La pastora
De com el soldat va voler abusar de la pastora
 10. El moliner
De les llàgrimes amargues del moliner
 11. La Nina i son germà
De què és i què no és amor
 12. La guardadora d'un mort
De l'amor etern, o de com la guardadora es va desfer del mort i de la seva honra
 13. La Mort i la donzella
Del que li oferí la donzella a la Mort a canvi de conservar la vida
- Bis. Els somiatruïtes
Del perquè de les truites
De per què les truites van ser somiades
De per què hi ha tantes truites en els somnis
De per què els somnis van farcits de truites
(Totes les cançons han estat musicades per Lúdia Pujol amb el Pau Figueras partir de cançons populars a excepció d'*els somiatruïtes*, amb lletra i música d'Albert Pla.)

El mite de Lilith

Lilita va ser la primera dona de la creació feta del fang com l'home. Adam i Lilith mai no van trobar l'harmonia junts. Adam va intentar obligar a Lilith a obeir, ella l'abandonà i fugí al Mar Roig, a una regió habitada per dimonis torturats i rebels. Encara se sent una veu que canta: "Dóna'm la mà, sóc l'altra mà, no una costella."

El mite parla de "la postura de missioner", la que un cos és damunt de l'altre, no parla de cap agressió explícita però sí que narra que quan ella va voler posar-se damunt, ell no ho va permetre.

És característic de les civilitzacions en què les dones són tractades com béns personals, que se'ls faci adoptar la postura reclinada o del missioner durant l'acte sexual, a la qual cosa Lilith es va negar.

En el Zohar i en diverses fonts se l'anomena Lilith la ramera, la perversa, la falsa i, fins i tot, la negra. Si Eva va restar al costat d'Adam, no va passar el mateix amb Lilith, que apareix com una insubordinada i rebel criatura que abandona sobtadament el seu espòs, sense escoltar ni tant sols la veu del propi Déu induint-la a quedar-se amb aquell a qui havia estat destinada, però ella rebutjava.

D'aquí es conclou, doncs, que Lilith va ser la primera dona que es va rebel·lar, ja no contra l'home terrenal, sinó, el que és més inconcebible, contra el propi Pare Celestial. Obligant a Déu (poder i religió) a una manipulació o total reelaboració dels mites. A crear i emfasitzar el mite d'Eva (la dona extreta de la costella de l'home, dolça, condescendent i maternal), sobre la primera dona de la creació, que a més de rebel, aquesta diablesa es prefigura com una dona extremadament malvada i independent.

Aquesta hostilitat i omissió de la maternitat i la total dedicació que aquesta comporta, representa a Lilith com una dona "dolenta" en oposició a la "bona" que s'associa a la maternitat i la puresa i que culminarà amb la figura de la Verge. *Els mites hebreus* Robert Graves i Rafael Patà.

El nom de Lilith prové del terme assiriobabilònic Lilitu, que vol dir "esperit del vent". L'etimologia hebrea deriva Lilitu de la paraula layit, "nit".

Lídia Pujol, l'expressió lliure de la cultura popular

Lídia Pujol, que al llarg dels anys ens ha demostrat abastament ser una cantant amb una personalitat artística feta d'intel·ligència, rigor i sensibilitat, ha tingut l'encert de pouar en la molt rica tradició de la música popular catalana, seleccionar-ne una tria molt àmplia i diversa, i oferir-nos-la ara en unes insòlites versions originals, que en molts casos no tenen gairebé res a veure amb les versions més clàssiques i tradicionals que coneixíem fins ara, que havien estat prèviament passades per l'estricta sedàs censor dels qui, des d'uns criteris ideològics inequívocament conservadors, han volgut patrimonialitzar la història i la cultura de Catalunya.

Amb la seva veu tan personal, plena sempre de matisos, i amb la seva manera de fer sempre tan original, Lídia Pujol ens fa arribar ara aquesta bella mostra de cançons populars que formen part essencial de la tradició cultural catalana, però que fins ara rarament ens havien arribat amb tota la seva força original, eminentment crítica, lliure, desinhibida i provocadora, com escau sempre a una manifestació popular.

Aquestes cançons, que ara podem escoltar en unes versions no gens romàntiques, formen part també de la nostra tradició cultural. Recuperar-les, com fa ara Lídia Pujol, és una contribució considerable a la recuperació d'una part molt important de la història d'un país que sempre ha estat divers i complex, però que gairebé sempre ens ha arribat a través d'una sola versió, ensucrada i romàntica, amb un pòsit permanent de melangia, nostàlgia i resignació. Ara, afortunadament i gràcies a aquest interessant treball de recerca i recuperació dut a terme per Lídia Pujol, redescobrim una altra versió de la nostra tradició musical popular. Una versió sorprenent i en gran part insòlita, que no només ens ajuda a recuperar una part important del nostre passat col·lectiu, sinó que també ens ajuda a entendre el present i a configurar un futur més lliure, més crític, més desinhibit i molt més provocador.

Jordi García-Soler

Lídia Pujol

Lídia Pujol ha realitzat gires per tot Europa, i ha participat en diversos espectacles musicals, teatrals i de poesia amb diverses formacions: El duet Lídia Pujol i Silvia Comes; Mar a la vista (Música sefardita); Cançons de guetto (Música Yiddish); Els Trobadors (Música medieval).

Ha col·laborat amb Allen Ginsberg (Poesia); Mayte Martín (*Amor brujo*); Miquel Poveda i Chicuelo (*Poesia del 27*); Gerard Quintana i Dani Nel·lo (*Les enfants du paradis*. Cabaret); Roser Pujol (*Les copines d'Helena*); *Terregada* (Polifonies tradicionals); *Cante al plaer de viure* (Basat en música tradicional valenciana i de la Catalunya central) i *Notícies del regne de Mallorca* (Basat en música tradicional mallorquina i de la Catalunya nord).

Teatre

Dirigeix l'espectacle *Parlant prevenim l'abús* al teatre Romea el 2006.

Ha participat en diversos muntatges teatrals, sota la direcció de Chico Bouchiki (*Amor flamenco*), Lino Brito i Umberto Eco (*Poesia e musica*), Míriam Iscla (*Les enfants du paradis*), Sergi Belbel (*Morir*), Calixto Bieito (*La ópera de 4 cuartos*), Carles Canut (*Un altre cop és Nadal*), Carlos Gomez (*Pigmalió i Bodas de sangre*).

Edicions discogràfiques:

- Silvia Comes i Lídia Pujol (*Silvia Comes i Lídia Pujol i Al entierro de una hoja seca van dos caracoles*)
- Miquel Gil, Psàlite i Lídia Pujol (*Terregada*)
- Suite de la Mediterrània, Sopa de cabra (*La nit dels anys*)
- Òscar Roig (*Hidrogen i Bodas de Sangre*)
- Jackson Browne (*Homenatge a Jackson Browne*)
- Joan Figueres (*Triade i Mascaró de Proa*)
- Pat McDonald (*Begging her graces*)
- Jabier Muguruza (*Fiordoan*)
- Brian Dunning.
- El 2004 presenta el seu primer disc en solitari, *iaie* al Palau de la música i fa una gira per tot l'estat.

Actualment

fa gira de l'espectacle *Homenatge a Palau i Fabra*, i de l'espectacle *If music be the food of love...* basat en textos i cançons de Shakespeare que ha estrenat al festival de Santa Susana i en el Grec aquest juliol.

Sobre la Lúdia Pujol

«La seva extraordinària sensibilitat i la seva personalíssima capacitat comunicativa fan que, més que d'una cantant a l'ús, ens trobem davant d'una intèrpret completa, que posa totes les seves possibilitats expressives al servei de cada vers i cada estrofa de la cançó. Un concert de Lúdia Pujol és, abans de res i independentment del repertori, una invitació respectuosa, però lúdica i sensual, a deixar-se endur per la força evocadora de la música. La manera de fer i de cantar de Lúdia Pujol és, més aviat, una qüestió de pell.»

Toni Casares

«És la veu més exquisida i àlgida, amb uns registres de cristal·lina sonoritat, i que actua amb un ganxo irresistible.»

Francesc Massip. Avui

«Lúdia Pujol és d'una contundència definitiva, només ha de pujar a l'escenari i apuntar. La resta és magia.»

Salvador Sostres. Avui

«Lúdia Pujol desgrana cada cançión con expresividad, dulzura, pasión y energía. ¿El resultado?, una emoción tras otra.»

Antonio Álvarez. Batonga

«Lúdia Pujol pone la música catalana en el siglo XXI.»

Ramón Trecet. RNE-Radio 3





CONTRACTACIÓ

VANIA

Carles Roca (Productor)
Tel. Mòbil (+34) 608.830.393

Passeig de Gràcia 20, 4^o-5^o
08007 BARCELONA
Tel. (+34) 933.012.446
Fax. (+34) 934.123.083
www.lidiapujol.com

Joan Fernández (Contractació)
Tel. Mòbil (+34) 606.174.156
lidiapujol@vania.es